

KRIŽ, DA BI LJUBILI

*Od zdaj bomo vedno,
ko bomo govorili o ljubezni,
gledali na tvoj križ, Gospod Jezus.*

*Odslej bomo vedno,
ko bomo iskali podobo žrtvovanja
in dokončnega darovanja,
upirali svoje oči na tvoj križ, Gospod Jezus.*

*Odslej nas bo križ vedno ob vseh priložnostih,
ko nas bo mikalo, da bi se predali
in popustili vabljujivosti mirnega življenja in
sebičnosti, izvlekel iz naših skušnjav.*

*In tudi iz našega slepilnega mišljenja,
ko verujemo, da je pot odrešenja in miru
spuščajoča se pot, ki ne vključuje nobenega
napora.*

*Na križu nam razodevaš, kaj pomeni ljubiti:
pomeni, da se izpostavljaš trpljenju,
da sprejemaš slabotnost,
da daješ, ne da bi zahteval povračilo.
S križa oznanjaš zmago ljubezni,
ki premaga vsako sovraštvo.*

Chino Biscontin, Stvari govorijo

*Jaz, GOSPOD, preiskujem srce,
preizkušam obisti,
da dam vsakemu po njegovih potih
in po sadu njegovih dejanj.
Jer 17,10*

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: NE
- Utrinek: *Velik kozarec kislih kumaric in kava*
- Medsebojni odnosi: Spremeniti otroka ali...
Sindrom starševske odtujenosti
- Prispevki skupin SRCE
 - Skupina Otočec
 - Misijon v Mariboru
- Odmevi:
 - Zimski romarski pohod na Višarje
 - Izlet v Kamniške
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih
- Za vas smo prebrali: Teologija telesa za začetnike
Ženske, ki preveč ljubijo
- Oglasi, obvestila

Uvod

Kaj težje čakamo? Prihod pomladi ali konec postnega časa?

Ali pa morda niti enega niti drugega ne opazimo niti ne vidimo, da se okrog nas kar koli dogaja?!

Ali so naše oči odprte za belino zvončkov, porajajoče se zelenilo trav?

Ali je naše srce odprto za milost, ki nam je na voljo v postnem času?

Smo ljudje? Smo kristjani?

Jutri pogledjmo okrog sebe, zazrimo se v bogastvo prebujajoče se narave, prisluhnimo sami sebi in naredimo nekaj lepega za prvega človeka, ki ga bomo srečali!

Pa naj bo vsak naš pogled bogat in naj bo vsako naše srečanje kakor prvo!

Vili Granda

Je za mnoge najtežja beseda. Dolga leta lahko traja, da se je naučiva reči. NE je nikalnica, je meja, je prekinitev, je zavrnitev. NE je svoboda, je določitev meja. Besedica NE naju varuje pred slepo vdanostjo v to, da je vse določeno in da se usodi ni mogoče izogniti (determinizem in fatalizem). Z njo izjecljamo svojo neodvisnost in samostojnost ter ščitimo svoj omejeni jaz. Je ena prvih besed, ki se jih v življenju naučimo. Je pa tudi ena zadnjih besed, ki nam jih uspe z mirom vključiti v svoj bivanjski slovar. Otroci znajo reči NE, še preden se naučijo govoriti. Preden izgovorijo *ati* ali *mama*, že znajo reči NE.

NE ni težka beseda. Psihologija, še posebno ameriška, ve veliko povedati o umetnosti izrekanja besedice NE. Naslovi so izredno zveneči: »Nauči se reči 'ne' brez občutka krivde«, »Da, lahko rečem 'ne'« ipd. Kažejo pa na težave, s katero naša družba in posamezniki v njej to besedo uporabljamo. Te težave se občutno povečajo, če imava nizko samospoštovanje. Če sebe nimava rada, naju je strah, da naju bo za naju pomemben človek zaradi najinega NE zaničeval ali zapustil, zavrgel, sovražil, ne sprejel. Takšen strah in grožnja nama lahko onemogočita izreči NE tudi takrat, ko bi ga zaradi svojih pravic in osebnega dostojanstva morala na ves glas in takoj izreči. Za takšne primere se morava učiti, kako izreči NE iz notranjega miru in trdnosti, brez nasilja do drugih.

Rast v samospoštovanju pospešuje in dviga tudi najino sposobnost, da izrečeva NE. Čeprav spoštovanje drugih ljudi potrebujeva, dobro veva, da lahko preživiva le z lastnim spoštovanjem do sebe. To v današnji družbi še posebno močno čutijo ženske in otroci, pa tudi vsi podrejeni kjer koli in v kakršni koli vlogi.

Ko najin NE izvira iz notranje resnice, nama omogoča odgovorno svobodo in ustvarjalnost za svoje življenje in življenje drugih. Vsak da nosi v sebi svobodno možnost NE-ja. Ta beseda ni absolutna. Lahko traja le toliko časa, dokler to zahtevajo okoliščine. Okolica, družina, šola in kultura naju vzgajajo za to, da bi vedno rekla da. Nagrajujejo in kaznujejo naju. Počasi se naučiva, da se za svoj NE počutiva kriva. Ko na pričakovanja drugih odgovoriva z NE, imava občutek krivde. Ni pomembno, če naju drugi s svojim nestrinjanjem, protestom ali sovraštvom kaznujejo. Še vedno je najhuje, da za NE z občutkom krivde kaznujeva sama sebe. Agresivnost obrneva sama nase. To, da se naučiva reči NE brez občutka krivde, zahteva od naju kar nekaj časa in osebnega dozorevanja. A to pot morava prehoditi. Zaradi zvestobe lastnim mejam, pristnim željam in pomembnim potrebam. Morava se naučiti reči NE, če hočeva ohraniti svojo človeškost in dostojanstvo.

NE odpre vrata osamljenosti, ki se nama včasih zdi prav grozljiva. Še posebno takrat, kadar v tej samoti nimava mirne vesti, ali kadar dvomiva, ali sva psihološko zdrava. NE je orodje, s katerim oblikujeva svojo svobodo. Lahko pa je tudi ključ, ki naju zaklene sama vase.

Če je po eni strani res, da težko rečeva NE, je po drugi res, da nekateri ljudje prisilno izrekajo NE na vsako vprašanje ali prošnjo, ki pride do njih iz okolja. Obrambni, skopuški, požrešni, sebični in na svojo svobodo ljubosumni NE pa postane velik zid ali obzidje, ki naju odreže od drugih. Zato se postopoma osamiva in zapreva v jetnišnico meja lastnega jaza. To najin jaz napihne, da vpada v prostor drugih in jim krade, kar bi morali upravičeno imeti zase.

Da lahko izrečeva NE, se morava včasih zateči k nasilju. To je posledica pritiska, ki ga okolje in moč drugih izvaja nad nama. Nasilna postaneva, ker nisva sproti prisluhnila vsem NE, ki sva jih plašno postavljala v sebi, da bi zadrževala invazijo drugega. Ker nama ni prisluhnil in spoštoval najinih meja, morava zdaj vpiti. Verjetno je zdaj bolj ton tisti, ki prizadene, in ne toliko vsebina tega, kar najin NE zahteva. Naučiti se morava, da svoj NE izrekava brez nasilja, trdno in prijazno. NE, ki ga izrečeva na konkretno zahtevo, naj bi vseboval da človeku, ki mu odgovarjava.

Z besedico NE priznavava, da sva omejena. Izraža svojo osebno resnico. NE ni lahko izreči z ljubeznijo in spoštovanjem do svoje osebne resnice in resnice drugega. Težko se je mirno spopasti s tveganjem, da zaradi NE ne bova razumljena, ljubljena, sprejeta, zaželena in občudovana. Od drugega ne smeva pričakovati ali zahtevati, da se bo z najinim NE strinjal in ga sprejel. Sprejeti ga morava sama. Naj drugi ve, da sem jaz, ki izrekam NE, moški, ženska, svoboden, zgodovinski, omejen, morda celo v zmoti, toda sposoben imeti rad,

prožen, da svoje stališče spremenim, in dovolj moder, da znam o svojem odgovoru tudi podvomiti, če se to izkaže za upravičeno. Osebna rast od nas zahteva, da rečemo NE vsemu, s čimer hočemo biti kdo drug, vsem nekrofilskim težnjam, vsem krivicam in žrtvovanju ljudi ...

Pravilna notranja drža pri učenju NE-ja ni, da vsekakor nekaj zavrnem. Pravilna notranja drža vključuje notranjo odprtost, predhodno poslušanje, razločevanje in pravilno presojo, na podlagi katere se odločimo. Če popustim izsiljevanju in rečem da namesto NE, sem se pustil nalagati. Pri izbiri besedice NE naj me vedno vodi zdrava ljubezen (spoštovanje) do samega sebe in bližnjih ter mi pomaga, da resnično upoštevana oboje, ali pa pomaga drugemu, da najde lastno pot zdrave svobode. Morda naju ne bodo razumeli. Svoj NE morava povedati tako, da naju bodo poslušali in slišali najine resnične razloge, ki ga narekujejo, če upoštevana, da ga izraziva vljudno in do vseh spoštljivo.

Vaje za NE

1. Zavedaj se svoje telesne drža. Sprosti se, da boš lažje premišljeval svoj odnos do NE. Poskušaj se zavedati, kako upravljaš besedico NE: ti je težko, lahko, jo pogosto uporabljaš ali skoraj ne? Spomni se najpomembnejših trenutkov, v katerih si se odločil za NE. Kako si se počutil sam pred seboj in pred drugimi? Bodi pozoren na okus, ki ti ga NE navadno pusti v ustih in občutkih.
2. Najprej se telesno umiri. Poskušaj se spomniti, kaj doživljaš, ko drugi odvrnejo z NE in je proti tvojim interesom, pričakovanjem, željam, potrebam in navadam. Ali njihov NE spoštuješ? Ga sprejmeš? Ali ga izbrišeš in kaznuješ? Kakšen je tvoj odnos do NE, ki ti ga izreče drugi?
3. Predstavljaš si, da si se vadil v izrekanju NE osvobajajoče, zdravo in pristno. Kateri stvarnosti, izkušnji, osebi ali dogodku bi želel zdaj ta hip izreči NE, da bi poboljšal kakovost svojega življenja? Ko odkriješ osebo ali dogodek, ki bi mu moral reči NE, se ustavi in ga z vsem bitjem v molitvi pred Bogom počasi izrekaj.

Povzel p. Viljem Lovše

Vir

Garcia-Monge, Jose Antonio (1997): *Treinta palabras para la madurez*. Desclee De Brouwer, Bilbao.

Utrinek:

VELIK KOZAREC KISLIH KUMARIC IN KAVA

Kadar vam se zgodi, da izgubljate nadzor nad lastnim življenjem, kadar vam je dan s 24 urami prekratek, pomislite na velik kozarec kislih kumaric ... in ne pozabite na kavo!

Profesor je stal pred svojimi študenti pred začetkom predavanja iz filozofije, za seboj pa je imel nekaj predmetov in čakal. Ko se je predavanje začelo, je brez besed dvignil predse velik prazen kozarec, v katerem so bile prej kisle kumarice, ga položil na kateder in napolnil z žogicami za tenis. Potem je vprašal študente, ali je kozarec poln. Strinjali so se, da je.

Za tem je profesor vzel škatlo, polno kamenčkov, in jih sipal v kozarec, ki ga je rahlo pretresal. Kamenčki so se odkotrljali v prazen prostor med žogicami. Tedaj je spet vprašal študente, ali je kozarec poln. Spet so se strinjali. Potem je vzel škatlo, polno peska. Ko ga je sipal v kozarec, je zapolnil še vse preostale prazne kotičke med žogicami in kamenčki. Še enkrat je vprašal študente, ali je kozarec poln. Seveda.

Tedaj je profesor izpod katedra vzel dve skodelici, polni kave, in ju zлил v kozarec. Kava je natopila pesek in študenti so se zasmejali.

»Zdaj,« je rekel profesor, medtem ko je smeh pojenjal, »želim, da razumete, da ta kozarec predstavlja vaše življenje:

- ⊗ Žogice za tenis so pomembne stvari v vašem življenju: vaša družina, vaši otroci, vaše zdravje, vaša vera in stvari, ki se jim predajate. To so stvari, s katerimi bi bilo vaše življenje izpolnjeno, tudi če bi vse drugo izgubili!
- ⊗ Kamenčki predstavljajo druge stvari, ki so za vas pomembne: vašo službo, vašo hišo, vaš avto.

☼ Pesek pa predstavlja druge stvari. Tiste male stvari. Če napolnite ves kozarec s peskom, v njem ni več prostora za žogice za tenis in za kamenčke.

Enako je v vašem življenju. Če porabite ves svoj čas in energijo za male stvari, nikoli ne boste imeli prostora in časa za pomembne stvari. Skrbite za stvari, ki so ključne za vašo srečo! Igrajte se s svojimi otroki. Najdite čas in pojdite k zdravniku. Peljite partnerja na večerjo. Obnašajte se, kakor da imate spet 18 let. Naučite se uživati ... Za čiščenje stanovanja in popravilo stvari bo vedno dovolj časa. Najprej poskrbite za žogice za tenis - stvari, ki so vam res pomembne. Ugotovite, kaj je za vas prednostno. Vse drugo je pesek.«

Tedaj je ena od študentk dvignila roko in vprašala: "In kaj predstavlja kava?"

Profesor se je nasmejal. "Všeč mi je, da ste to vprašali! Kavo vlivam zato, da bi vam pokazal, da brez ozira na to, koliko mislite, da je vaše življenje polno, je v njem vedno prostor za skodelico kave s prijateljem!"

Medsebojni odnosi: SPREMENITI OTROKA ALI ...

Pripravila: mag. Dušica GRGIČ

**Vzgajaj otroka primerno njegovi poti,
tudi ko se postara, ne bo krenil z nje.**

Pr 22,6

Srečen otrok, ki mu ni treba znati brati že s tremi leti, plesati s štirimi leti in s petimi igrati na glasbilo ..., ampak preprosto *sme odraščati kot otrok!* Ali zmorete opustiti svoje skrite, velikokrat neizpolnjene želje in tista upanja, ki ste jih polagali na življenjsko pot svojih otrok, da bi izpolnili in dosegli, česar vi niste mogli doseči? Ali imate občutek, da otroci izražajo razočaranje nad tem, kakšni ste vi kot starši, ali vas brezpogojno sprejemajo takšne, kakršni ste? Ste se to kdaj vprašali?

Starši se velikokrat ne zavedajo, da ko si prizadevajo za uspešnost svojih otrok v šoli, v številnih krožkih in podobnem, spregledajo ali zadušijo tisto dragoceno, izvirno, kar je otrok prinesel s seboj in potem nima več priložnosti, da bi se razvilo in razcvetelo po prvotnem namenu. Vnaprej oblikujejo standarde, po katerih ocenjujejo uspešnost (vrednost) svojega otroka in posredno svojo uspešnost kot vzgojitelji ter iščejo načine, kako bi ga "*oblikovali*" (beri: spremenili) glede na sliko v svoji glavi. Starši so prepričani, *da vedo, kaj je najbolje za njihovega otroka* in kakšen *bi moral postati* (ni jim dovolj dobro, kar jim je poslal Stvarnik!). Zato ne izbirajo sredstev, da ga do tega tudi pripeljejo!

Pritiski so zelo hudi - nadaljevanje šolanja na srednji stopnji in fakulteti zahteva dokaj visoke šolske ocene, poleg tega starši velikokrat zmotno merijo svojo uspešnost z otrokovo uspešnostjo v šoli. In posledično začne tudi otrok svojo samopodobo in samozavest povezovati z ocenami. Toda zelo hitro se oboji znajdejo v začaranem krogu. Nekako tako, kakor bi si mislili: če imam hišo z bazenom in BMW, sem uspešen in sem lahko samozavesten; in če ima otrok petke v šoli, velja zanj isto!

Spoznanje, da je otrok "darilo" in je takšen, kakršnega smo "dobili", že obdarjen s premnogimi sposobnostmi, ki jih moramo med njegovim odraščanjem *sami odkrivati* ter *se tudi sami ob njih učiti in spreminjati*, lahko "vzgojanje" spremeni v čudovito avanturo, v kateri bomo raziskovali in spoznavali sebe ter spoznavali in odkrivali tudi to bitje, ki je naš otrok in prihaja iz povsem "svojega sveta"! Tako bomo že od malega prebujali v njem zavedanje, da je za nas vreden prav takšen, kakršen je, da se veselimo vsega, kar pri njem odkrijemo na novo, da smo mu hvaležni, ker nas njegov način odkrivanja in spoznavanja sveta in nas samih spreminja in bogati. Seveda pa to deluje le, če si resnično tako tudi mislimo!

Ali ni zanimivo, kako se tega raziskovanja in spoznavanja otroka lotevamo z vso zavzetostjo prvi dve leti njegovega življenja, takoj pa, ko se začne "postavljati na noge" in nauči izražati svojo voljo, ko spozna, kaj je *njemu všeč* in kar mu ni, ga začnemo prepričevati, da mi to vemo bolje od njega?! Tako si starši velikokrat predstavljajo - vzgojo.

Naša notranja odprtost, da otrokovih dosežkov in izkazanih talentov *ne primerjamo* z vnaprej pričakovanimi in v naši glavi ustvarjenimi predstavami o njem, temveč da se iskreno veselimo in ga podpiramo v

tem, kar je, bo od malega spodbujala njegovo samozavest. Otrok mora čutiti, da je sprejet in ljubljen, zaradi samega sebe - da je vreden. Zato je "vzgoja" bolj proces, v katerem starši pomagajo otroku spoznavati, kdo da je, ter se hkrati sami učijo in odkrivajo, kdo da so.

Zato je ta proces, v katerem otroci odraščajo, dvosmeren: *z osebno govorico, iskrenostjo in pristnostjo* (ne z vzgojnimi obrazci, povzetimi iz knjig!) starši otroku sporočajo, kdo so, in dopuščajo, da jih otrok pouči o sebi. Na primer: če je mama utrujena in bi rada počivala, otrok pa se želi igrati ali pogovarjati, mama to iskreno pove in se ne izgovori, "da ni primeren čas za igro, ker mora on narediti nalogo". Ali pa: če se oče dogovori s sinom, da mu bo popoldan pomagal reševati matematično nalogo, potem pa pride iz službe pozneje domov in je na sporedu že nogometno prvenstvo - mu iskreno pove, da je to razlog, zaradi katerega mu ne more pomagati, se opraviči za zamudo (!) in obljubi, da se mu bo posvetil po tekmi, do takrat pa naj sam naredi, kar bo znal. Če se otrok čuti upoštevan in enakovredno obravnavan, se pogloblja tudi zaupanje in spoštovanje do staršev.

Pri učenju je pomembno pogovarjati se z otrokom (in se včasih tudi pogajati). Pogovoriti se je treba, koliko odgovornosti lahko že prevzame pri skrbi za domače šolsko delo, koliko *si on želi*, da mu pri tem pomagate, koliko *ste se vi pripravljene obvezati*, da boste sodelovali pri učenju, oziroma se boste dogovorili, da vas prosi, ko bo potreboval pomoč. Zelo je pomembno, *koliko ste vi pripravljene zaupati mu ter mu pustiti samostojnost* in lastno odgovornost. Če otrok pri *dogovoru sodeluje*, je treba jasno določiti, *katere odgovornosti bo prevzel* in kdaj jih bo izpolnjeval. Glede na njegovo starost je naloga staršev oceniti, koliko odgovornosti se mu lahko naloži (beri: zaupa!). Ko starši osebno izrazijo zaupanje vanj, ga opogumijo, da te odgovornosti tudi prevzame. Vedno pa bodite pripravljene priskočiti na pomoč, če se bo izkazalo, da jo potrebuje. Postopno stopnjujte njegov obseg odgovornosti in samostojnosti. Učenje *mora postati otrokova* skrb in *on* mora biti motiviran, da to nalogo opravi čim uspešneje - ne vi! Vi pa ste mu pri tem lahko v oporo, spodbudo in mu morda daste konkretno pomoč.

Kaj menite, koliko boste lahko odslej od-pustili, pozabili na stare vzorce ravnanja in otroka zagledali v novi luči? Boste lahko prepričljivi v svojem ravnanju in iskreni v izražanju sprejemanja otroka - četudi ne izpolnjuje vaših skritih pričakovanj in želja? Koliko je že prostora za novi način? Šele ko se sami poskušamo spremeniti, se zavedamo, koliko odpora moramo pri tem premagati! A le tako lahko razumemo, kako naporno je to tudi za drugega. Postni čas kliče po notranji spremembi in prinaša veliko spodbud - izkoristite jih. Zdaj je čas!

**Na svetu nisem zato, da bi izpolnil tvoja pričakovanja.
In tudi ti nisi tu, da bi izpolnil moja ...**

Medsebojni odnosi: SINDROM STARŠEVSKO ODTUJENOSTI
Avtor: Jayne A. Major, Ph. D.
Prevedel: Vili GRANDA

Kaj sindrom starševske odtujenosti sploh je? To je otroška bolezen, ki nastane samo, ko se starša ne moreta dogovoriti o vzgoji svojega otroka. Izhaja iz odnosa enega izmed staršev, ki sklene zavezništvo z otrokom proti drugemu roditelju in dela vse, da bi ga v otrokovih očeh ponižal. Takšni premeri so predvsem po ločitvi zakona precej pogosti, lahko pa se takšni odnosi vzpostavljajo tudi znotraj zakonske zveze.

VPRAŠALNIK

**Prosimo, da na vprašanja odgovarjate iskreno in premišljeno.
Namenjena so v dobro vas in vaših otrok!**

DA NE

1. Ali sem kadar koli kritiziral drugega partnerja ali njegovo družino ali kakor koli slabo govoril o njih pred svojim otrokom, tako da bi me lahko slišal?
2. Ali sem kadar koli zahteval od svojega otroka zagotovilo, da me ima rajši kakor drugega roditelja?
3. Ali se vpričo svojega otroka pogovarjam o osebni podpori njemu, o preživnini, o zakonodaji na tem področju?
4. Ali vedno omejujem čas, ki ga moj otrok preživi z drugim partnerjem, ker sem prepričan, da sem jaz edini, ki najbolj ve, kaj je zanj dobro?
5. Ali kdaj prosim svojega otroka, da zadrži zase skrivnosti, laže ali prikriva pred drugim roditeljem?
6. Ali zahtevam od svojega otroka, da mi podrobno poroča, kdaj je šel kam z drugim roditeljem?
7. Ali preprečujem pogovor svojega otroka z drugim roditeljem, tako da mu blokiram telefon, ne dopuščam, da odgovarja na klice, brišem sporočila ali mu ne dajem elektronskih sporočil drugega roditelja ali mu ne dam daril, ki jih je poslal?
8. Ali motim svojega otroka med druženjem z drugim staršem, tako da ga kličem po telefonu ali načrtujem dejavnosti ravno takrat, ko bi moral biti čas rezerviran za druženje z drugim roditeljem?
9. Ali sem kadar koli sabotiral kakršno koli dejavnost svojega otroka z drugim roditeljem?
10. Ali sem spodbujal svojega otroka, da obtožuje drugega roditelja, ali zahteval od njega, da se postavi na eno ali drugo stran?
11. Ali sem uporabljal svojega otroka za svojega terapevta ali osebnega prijatelja in od njega pričakoval, da bo z mano delil moje najgloblje in najbolj vznemirljive občutke?
12. Ali sem dopuščal, da je moj otrok vedel, da se počutim slabo, kadar se je imel lepo z drugim roditeljem?
13. Ali sem prosil svojega otroka, da vohuni za drugim roditeljem?
14. Ali sem na otroka kadar koli projiciral krivdo, ker je imel rad drugega roditelja, ali sem kadar koli zahteval, da se mu odpove?
15. Ali sem kadar koli delal primerjavo med ljubeznijo, skrbjo in pozornostjo, ki jo je moj otrok naklonil drugemu roditelju in njegovi družini, ter tem, kar je naklonil meni?
16. Ali sem kdaj onemogočil svojemu otroku, da izrazi svoja čustva (npr. veselje, vznemirjenje, jezo, strah, žalost), kadar mi ni bilo po volji, kar je povedal?
17. Ali sem kadar koli vložil lažno prijavo (npr. zaradi posedovanja mamil ali neprimerne spolnega vedenja) v zvezi s svojim otrokom in drugim roditeljem na Center za socialno delo ali na policijo?

Če ste na katero koli vprašanje odgovorili "DA", morate ovrednotiti tudi možnost, da pri svojem otroku povzročate sindrom starševske odtujenosti.

Otroci potrebujejo svobodo, da so ljubljani s strani obeh staršev. Če drugega roditelja ne marate ali morda mislite, da ni primeren roditelj, morate to razčistiti tako, da ne uničujete otrokovega odnosa do njega. Vaš otrok se mora samostojno odločati, koliko ljubezni in sprejemanja bo delil z drugim od staršev – na to vi ne smete vplivati.

In kakšni so straši, ki svojemu otroku tako lahko trajno škodijo?

Starši, ki povzročajo odtujenost, spadajo v tri kategorije (dr. Douglas Darrell, Youngstown):

a) naivni odtujevalci: takšni ljudje priznavajo pomembnost lastnega razvoja otrok in njihovih odločitev, večinoma imajo zdrave odnose z drugim roditeljem, vendar občasno izražajo nestrinjanje z njim in mu nasprotujejo. Takšni starši navadno dovoljujejo stike otroka z drugim roditeljem ter ne delajo razlik med svojo vzgojo in njegovo. Po razvezi se na sodišče zaradi dodeljenega skrbništva ne obračajo več;

b) aktivni odtujevalci: takšni ljudje nadzorujejo otrokova čustva, predvsem njegovo razočaranje, zagrenjenost ali poškodbe. Na videz si želijo, da bi imel pristen stik z drugim roditeljem, vendar pogosto tega ne zmorejo udejanjiti, ker v njih še divjajo stara odklonilna čustva do nekdanjega partnerja. Zato se zgodi, da poskušajo tudi prek sodišča spremeniti dogovor, sprejet pri razvezi;

c) obsedeni odtujevalci: takšni ljudje se povsem prilagajajo otroku, njihov edini namen pa je, da ga priklenejo na svojo stran, izrinejo iz vzgoje drugega roditelja in preprečijo kakršen koli otrokov odnos z drugim roditeljem.

Obsedeni odtujevalci se ne bodo ustavili pred ničimer, samo da onemogočijo odnos svojega otroka z drugim roditeljem. To je resna zloraba otroka, saj mu ni dovoljeno, da bi do drugega roditelja gojil ljubeča čustva oz. se družil in prijateljaval z njegovo družino ali njegovimi prijatelji. Saj so ti ljudje vendar polovica otrokove dediščine! Večina staršev se občasno "spozabi", zares skrbni starši pa bodo vedno poskrbeli predvsem za to, kar je najboljšo za otroka, in mu bodo prizanesli z "vojno za naklonjenost" do enega ali drugega. Zato mu bodo dopustili, da kot otrok lahko iskreno in neskončno ljubi svojega očeta in svojo mater!

Najboljši starši so v dvojini: oče in mati, ne glede na to, ali živijo skupaj ali narazen!

Spletna stran: <http://www.divorcemag.com/articles/Parental-Alienation-Syndrome/parent-alienator-test.html>

in: <http://www.divorcemag.com/articles/Parental-Alienation-Syndrome/parental-alienation-syndrome.html>

Prispevki skupin SRCE: SRCE NA OTOČCU
Pripravila: Alenka TOMC

Na Otočcu že drugo leto potekajo srečanja skupine Srce. Dobivamo se vsak 3. petek v mesecu v Petrovem domu po večerni maši. Delamo po gradivu Zdravljenje z Božjo besedo. Duhovno nas zelo lepo in potrpežljivo spremlja g. župnik France Dular. Občasno povabimo medse goste.

Na letošnjem januarskem srečanju je bila med nami mag. Dušica Grgič s temo Pomembni dogodki v življenju otrok v enostarševski družini. Kakor običajno se nas je zbalo bolj malo, zato pa je bilo druženje toliko bolj osebno. Naša predavateljica je dala nekaj smernic, potem pa poslušala nas. Hvala, Dušica! Srečanje se je zavleklo pozno v noč. Sodelovanje bomo nadaljevali v prihodnjem šolskem letu.

Srečanja so namenjena razvezanim v novomeški škofiji in prisrčno ste vabljeni vsi, ki vam zakonsko življenje ni prizanašalo. Radi vas bomo sprejeli medse, skupaj zdravili rane in se veselili življenja, ki nam ga je Bog podaril.

Del Srca Dolenjska z mag. Dušico Grgič in g. Francetom Dularjem

SKUPINA SRCE KAŠELJ ZALOG

VABI

NA SREČANJA VSAK 3. ČETRTEK V MESECU

OB 20. URI

VODITELJA: p. Viljem Lovše in g. Anton Perčič

KOORDINATORICA SKUPINE: Marija Cigoj, tel. 051 335 404, e-naslov: marija.cigoj@gmail.com

Skupina SRCE v javnosti: Misijon v Mariboru

Pripravil: Vili GRANDA

V mariborski dekaniji je od nedelje, 1. 3., do nedelje, 15. 3., potekal misijon, ki smo se ga udeležili tudi člani skupine SRCE. V ponedeljek, 2. 3. 2009, je o vzgoji najstniških otrok spregovorila Bernarda Rifel, enako naslednji teden Vili Granda, o vzgoji mlajših otrok pa Miran Paušer (3. 3. 2009). Oba ponedeljka je imel uvodni nagovor p. Silvo Šinkovec, ki se je v svojem predavanju naslonil na člane iz revije VZGOJA (št. 29). Žal je bila udeležba staršev na predavanjih in razgovorih dokaj skromna. Kljub temu pa pri vseh udeležencih ostala prijetna zavest, da lahko kot razporočeni spregovorimo o problematiki enostarševskih družin tudi v širšem okviru slovenske Cerkve. Za povabilo smo hvaležni organizatoriki Ani Durič in mariborskemu dekanu g. Bernardu Geršaku.

Odmevi: ZIMSKI REKREACIJSKI POHOD NA SV. VIŠARJE

Pripravila: Bernarda RIFEL

Bilo je v soboto, 14. 2. 2009. Na spletu sem dobila podatke, kako visoke so Sv. Višarje, o izhodišču, višini, letnicah ter mojstrih in slikarjih, ki so gradili in umetniško oblikovali tamkajšnjo cerkev. A povsem drugače je, če sam stopiš na pot. Sam si pišeš romarsko pot, slike prispevajo sopotniki, odtenke svetlobe pa sneg in sonce, gore in nebo.

Že tretjič sem šla s srčki na to pot. Iz Žabnic smo krenili navzgor, dobra deseterica. Ugotavljali smo, da je snežna odeja debela najmanj dva metra. Pot je bila zelo dobro utrjena. Vse belo - smreke, kapelice in kočice ob poti, okrašene kakor v pravljici. Ustavili smo se ob razpelu, p. Robin je vodil uvodno molitev. Pogovarjali smo se, kdaj bo maša. Pa je rekel mali Nace: »A maša bo? Ali ni danes sobota?« Toda potem je skupaj z bratcem prav prisrčno ministriral pri sv. obredu.

Ob vzponu smo se ravno prav segrevali, da nas ni zeblo. Sonce nas je pozdravljalo izza macesnov, okrašenih s številnimi storžki (videti so bili kakor zapoznani dreveščki). Malce smo si oddahnili na planini s kočicami, zavitimi v debelo snežno odejo. Opazovali smo italijanske gorske reševalce, ki so vadili smuko po dih jemajočih strminah. Veter je z grebena odpihnil koprenasto snežno zavesico. V koči na vrhu smo se pogreli s čajem, toplo besedo in piškotki v obliki srčkov - saj je bilo valentinovo 😊.

V mrzlo cerkev smo stopili s svojimi romarskimi nameni in odprtimi srci. Spet je bilo lepo, tu pri Mariji. Že med vzponom in ob povratku smo gledali bleščee se vrhove Mangrta, Jalovca, na drugi strani Montaža, Viša in Kamnitega lovca, poznavalci pa so opazili tudi Grossglockner. Gore, modrina neba ... vse je vabilo k občudovanju. Všeč so mi zgodbice, ki nastajajo vmes. Bili smo hvaležni za to pot, drug za drugega, za ta dan. Jaz pa še svoji prijateljici, ki me včasih malo podreza, da grem.

Odmevi: IZLET V KAMNIŠKE (7.3.2009)
Zapisa: Helena ŠKRLEP

19 pohodnikov se je prvo marčevsko soboto iz kranjske in ljubljanske smeri zbralo pred mekinjskim samostanom - med njimi pet otrok naših srčic in en prijatelj Marijinega Mateja. Preložili smo se v pet avtomobilov in se zapeljali pod Kamniški vrh (1259 m). Pri kamnolomu nad Slevom smo se preobuli in si nadeli nahrbtnike, otroci še nekaj pojedli, skupaj izrekli prošnjo Bogu za srečno pot in se po Alenkini »direktivi« skupinsko slikali (na sprožilec je pritisnil njen Matej, ki je raje fotograf, kakor da je fotografiran).

V dobri uri smo se po markirani poti počasi povzpeli nad senožeti. Otroci, posebno štiri fantje, stari 10 let in malo čez, so hitro našli stik in bili vso pot lahkotni v ospredju. Samo pri Slevski roži jih je bilo treba postaviti v gosji red in med odrasle, da ne bi zdrseli po melišču, in vsi štiri so potem z večino odraslih odšli tudi na vrh. Zaradi kar močnega vetra in strmega hriba pa smo se tri pohodnice odločile ostati z najmlajšima dvema, 5-letnim Martinom in 7-letno Heleno, ter pri bližnjem vikendu za mizo počakati na druge. Tako so eni malicali na vrhu, drugi pod njim, le da se je »gornikom« za nagrado ponudil z vrha še severni pogled.

Razgled na južno stran malce niže ni bil dosti slabši: po prvotno jasnem vremenu so sonce prekrili oblaki, takoj se je tudi ohladilo, a videlo se je vse do Snežnika in Nanosa. Nasprotni, onstran doline Kamniške Bistrice, se je svetila cerkev sv. Primoža, Velika planina je bila še vsa snežena, južno pobočje našega Kamniškega vrha pa je bilo brez snega, čeravno je še v petek snežilo. Tudi na Krvavcu se bodo letošnjo pomlad še dolgo lahko smučali. Razločno se je videl Ljubljanski grad in naša prestolnica, seveda tudi vsi kraji ob cesti do Kamnika. Vsi so se strinjali, da je s Kamniškega vrha res neverjeten pogled, ko se enkrat vzpneš nad gozd.

Po slabi uri sta se skupini srečno spet sešli. Kamniški vrh utegne biti zaradi svoje strmine pozimi in po dežju zaradi zdrsa nevaren. Križ za umrlo planinko ob poti nam je bil v opomin. Spoštovati je treba gore in vreme in svoje sposobnosti. Hvala Bogu: nam je naklonil tri ure prijetne, ravno prav zahtevne poti pod milim nebom. Zdaj smo pripravljene še za katero letošnjo turo. Miha je prepričan, da bo kmalu zmožet tudi Triglav!

In potem še kratek skok čez gozd, kakšen teloh tu in tam za spomin ter poslovilna pesem. Potem smo se razkropili vsak na svojo stran, prijetno povezani. Upamo samo, da je e-obvestilo o izletu, ki je bil 14 dni prej, kakor je bil prvotno načrtovan, doseglo vse, ki so se nam nameravali pridružiti. Zaradi različnih zmožnosti in vetra tudi nismo obiskali Planine Osredok in Korošaških slapov. To je ostalo za naslednjič!

SKUPINA SRCE

VABI

vabi razporečene in njihove otroke
NA CVETNONEDELJSKO DELAVNICO

KDAJ: v soboto, 4. aprila, od 10h-14h

KJE: V SAMOSTANU SESTER URŠULINK PRI SV. DUHU PRI ŠKOFJI LOKI.

Poleg izdelovanja butaric bo poskrbljeno za kratko katehezo za starše in otroke.

Vodita s. Meta Potočnik in s. Judita Mihelčič.

Prosimo za predhodno prijavo zaradi zagotovitve dovolj velike količine zelenja za butarice.

Prijave sprejema: s. Meta Potočnik, meta.potocnik@rkc.si, ali Helena Reščič, helena.rescic@kks-kamnik.si

SKUPINA SRCE

VABI NA

PRVOMAJSKI POTEPO PO EVROPSKI PEŠPOTI E7
OD ŠKOFJE LOKE DO LJUBLJANE

1. maj 2009

Dragi pohodniki skupine Srce!

Še malo, pa bodo zacvetele češnje in travniki postali živo zeleni. Takrat je najlepše v naravi. In še lepše v družbi prijetnih ljudi, med katerimi prebiva Jezus. Tudi ob naši hoji ga bomo povabili med nas.

Vabim vas na enodnevni potep po evropski pešpoti E7 od Škofje Loke do Ljubljane.

Poleti smo na koncu naše štiridnevne etape od Granta do Starega vrha nad Škofjo Loko zrlji v dolino, v Škofjo Loko in še dalj, proti Tošču in Katarini, kjer smo predprejšnjo jesen začeli jesensko etapo E7 od Katarine (bolj točno - od Gont) do Vrhnik. V letošnji prvomajski etapi bi povezali Škofjo Loko in Katarino, od tam pa preko Toškega čela sestopili v Ljubljano. Pot bi potekala takole: Škofja Loka-Osolnik-Dom na Govejku-Veliki Babnik-Tošč-Gonte-Katarina-Toško čelo-Ljubljana. Po literaturi naj bi hoja trajala 8 ur (to je čas brez postankov). Če kdo ne bi zmožel vse poti, je mogoče, da jo konča na Katarini (pribl. 6 ur hoje), ki je že dokaj blizu Ljubljane.

Odhod vlaka iz Ljubljane proti Škofji Loki je ob 6.50. Iz središča Škofje Loke bi krenili ob 7.30. Na poti potrebujete pohodno obutev in obleko ter nekaj hrane in pijače.

Prijave zbiram po telefonu št. 031 344 808 ali na e-naslov: marjanca.kos@guest.arnes.si.

PriSRČNO vabljeni!

Marjanca Kos

SKUPINA SRCE OTOČEC

VABI

NA SKUPNI PLANINSKI IZLET - ROMANJE
VSEH SKUPIN SRCE

KAM: NA TRŠKO GORO

KDAJ: V NEDELJO, 24. 5. 2009

Zbor bo na Otočcu ob 13.00. Skupaj se bomo zapeljali do Gumberka pri Otočcu.

Ob 13.15 bo odhod iz Gumberka na Trško goro.

Za pot potrebujemo 1,5 ure. Ob 15. uri bo na Trški gori sv. maša (je vsako nedeljo v maju).

Do 17.30 bomo nazaj na Gumberku.

Pohod vodi in zbira prijave: Alenka Tomc, tel. 051 322 969, e-naslov: alenka.tomc@krka.biz

DUHOVNE VAJE – ODMEVI

Zbrala: Bernarda Rifel

Sedem odraslih in trije otroci smo se udeležili duhovne obnove na temo *Bodite močni, nikar se ne bojte*. Nad odraslimi je bedel p. Viljem Lovše, nad otroki pa ga. Davorina in ga. Helena.

Bilo nas je malo, a smo bili vsi zadovoljni.

Nekaj vtisov:

Božje želje za moje življenje sprejemam za svoje. Dal mi je »duha moči, ljubezni in razumnosti«.

- *Bernarda R.*

Zelo sem vesela, da sem se lahko udeležila duhovnih vaj. Našla sem malo miru in časa zase in za Boga, da bom lažje premagovala ovire in težave v življenju. Ko sem videla Sonjine žareče očke, sem bila zadovoljna, da sem se odločila priti.

- *Tatjana*

»Zajemajte moč v Gospodu!« - te psalmistove besede so povezovale moja razmišljanja, molitve in iskanja, ko sem svojo krivdo, jezo, samoobtoževanje, osamljenost poskušala »zamenjati« za spoznanje o tem, da me je Gospod odrešil, ozdravil, osvobodil, da me varuje in spremlja.

- *Bernarda P.*

»Po mojih besedah boš namreč opravičen in po mojih besedah boš obsojen« (Mt 12, 73)

Lepe besede so izraz lepega srca. Gospod, prosim te za blagoslov, da bom poslušala in se slišala, kaj govorim.

- *Silva*

Znova sem se vrnila v Očetovo hišo. Hvala. Znova čutim ljubezen in blagoslavljam!

- *Lidija*

Pod Božjim varstvom v globoki veri z Jezusom ti lahko s trudom uspe priti do lepega življenja.

- *Marija*

Zame so bile te duhovne vaje velik dar. Bolj sem se začela zavedati, kakšno moč imajo besede.

Koliko škode lahko človek naredi s svojim negativnim govorjenjem. Po iskreni spovedi sem začutila, kako je padlo z mene breme, ki sem ga nosila že dolga leta. Še celo spala sem bolje. Odhajam z duhovnih vaj ozdravljena in odrešena, kajti spoznala sem, da me Jezus ozdravlja, čeprav sem iskala pomoč pri vseh mogočih zdravilcih.

- *Veronika*

Vesel sem, ko Bog odpre srce in pokaže pot in smer. Kar izpovedujemo, to živimo. Izpovedujem, da sem odrešen, ljubljen, spoštovan, dragocen, Njegov sin in brat soljudem. Hvala ti, Gospod, ker je vse en velik čudež.

- *Vili*

Všeč mi je bilo, ko smo igrali namizni nogomet, risali, barvali križev pot.

V veselje mi je bilo tudi ministrirati.

- *Nace*

Všeč mi je bilo izdelovanje piščančkov, barvanje križevega pota in sprehod do slapu Sušec.

- *Anže*

Zelo všeč mi je bilo, ko smo delali piščance. Pa tudi pograd in nogomet.

Kosilo je bilo dobro in maša tudi. Zelo sem vesela, ker sem šla na duhovne vaje.

Pater Vili je bil zelo smešen.

- *Sonja*

Sodelovala sem 4. kot sooblikovalka programa za otroke. Moram reči, da vedno pridem v Ilirsko Bistrico, ko so tu duhovne vaje za razvezane in ko je moja naloga, da poskrbim za program za otroke, z velikim veseljem. Pa četudi se je zgodilo, da sem prišla sem zelo utrujena po napornem delovnem tednu ali celo več tednih.. To utrujenost nekako odložim pred vrati samostana. Tu se odpirajo nove zgodbe in nove dogodivščine. In čeprav sem precej aktivna kot sodelavka Karitas, mi to prostovoljno delo pomeni nekaj drugega, drugače se je zapisalo v moje srce. In če pridem z velikim veseljem, moram reči, da polna veselja in veliko bogatejša odidem. Moram še zapisati, da kljub temu da sama nisem na duhovnih vajah, sem vsakič posredno tudi sama deležna blagoslova. Bogu sem hvaležna za vse te izkušnje. Prepričana sem, da so te duhovne vaje za vse, ki se jih udeležijo res velika milost.

- Davorina

Koledar prireditev v aprilu in maju

- Lepo vabljeni na **duhovne večere ob sredah po večerni maši**. Letošnja tema duhovnih večerov je molitev Lectio Divina ob nedeljskih evangelijih.
- **RAZVEZANI, PONOVRNO POROČENI**: v maju se bomo posvetili tudi tistim, ki vam življenjska pot ni bila tako "ravna". Zberite korajžo in se nam pridružite, skupaj bomo iskali rešitve. Vodi g. Vlado Pečnik, OAZA MIRU, Škofijski duhovno-izobraževalni in počitniški dom Ljubelj, Podljubelj 307, 4290 TRŽIČ. Prijave: po tel. 041/60-20-20, e-pošta: oaza.miru@rkc.si.
- **NOVO**: duhovne vaje za moške (ODMIK ZA MOŠKE) bodo od 22. do 24. 5. 2009 v Repnjah pri Vodica. Za moške, ki želijo bolj ustvarjalno in zavestno živeti svojo moškost v odnosu do sebe, drugih, sveta in Boga. Vodita: p. Damjan Ristić in p. Viljem Lovše DJ
Prijave: Sonja Pungertnik, vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. 01 2322 077 ali 051 613 374.

SEMINARJI DKPS:

- **Osebni dnevnik. Vodi**: mag. Silvo Šinkovec. **Prijave**: DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com.

Kraj: Ljubljana, Sv. Jožef. **2. izvedba**: 1. del: 24.-26. 4. 2009, 2. del: 15.-17. 5. 2009. Prijave: do 15. 4. 2008. Življenje je svojevrstna avantura. Vrniti se v preteklost pomaga povezati pretekle izkušnje med seboj in poiskati njihov pomen. Sprava s preteklostjo deluje terapevtsko. Ko dobro poznamo preteklost, si lažje postavimo nove življenjske cilje, prebujamo ustvarjalnost in iščemo prava področja svojega razvoja. Udeleženci se naučijo uporabljati metodo zapisovanja in svoj dnevnik uporabljati za osebno rast.

- **Dan osebnega dnevnika** je namenjen vsem, ki so že bili na 1. in 2. delu seminarja.

Vodi: mag. Silvo Šinkovec. **Prijave**: DKPS, 01/43-83-987, dkps.seminarji@gmail.com. Kotizacija: **28 EUR**.

2. izvedba: Ljubljana, 18. 4. 2009. **Prijave**: do 8. 4. 2009.

Za vas smo prebrali: **TEOLOGIJA TELESA ZA ZAČETNIKE - 1.del**

Avtor: Christopher WEST

Pripravila: Veronika JERETINA

Že v mladosti sem hrepenela po tem, da bi odkrila Božji načrt za človeka in zame osebno, tudi glede spolnosti.

"Če sta telo in spolnost ustvarjena od Boga, da bi razodevala našo zedinjenost z Bogom, in če obstaja sovražnik, ki nas hoče ločiti od Boga, kaj mislite, da bo najprej napadel? Če hočemo izvedeti, kaj je najsvetejša stvar na svetu, moramo samo pogledati, kaj je najbolj nasilno oskrunjeno," pravi avtor. In: "Kakršna je spolnost, takšna sta zakon in družina. Kakršna sta zakon in družina, takšna bo vsa civilizacija. Mladim je treba pomagati, da dojemajo in živijo spolnost, ljubezen in celotno bivanje po njihovem resničnem pomenu in v njihovi tesni povezavi. Papež z ljubeznijo razmišlja o božji besedi in o človeški izkušnji, da bi pokazal globoko soglasje med njima. Potem nas z največjim spoštovanjem do naše svobode povabi, da se

zavimo svojega dostojanstva. Ni pomembno, kolikokrat smo že privolili na manj. To je sporočilo ozdravljenja in odrešenja naše spolnosti in ne obsodba."

Knjiga opisuje najprej izvirni božji načrt za telo in spolnost (čas pred figovimi listi - življenje Adama in Eve v raju). Prvotni božji načrt je, da sta moški in ženska namenjena v "dar" drug drugemu. Lepota nasprotnega spola ne vzbuja poželenja, ampak globoko občudovanje in spoštovanje (duhovno zrela oblika vzajemne privlačnosti). Adam in Eva nista poznala sramu, ker nista imela izkušnje poželenja. V času pred grehom sta mož in žena izkušala spolno željo kot željo, da bi ljubila po božji podobi. Imela sta "čisti pogled" - notranji pogled, ki sta si ga izmenjavala med seboj po v času nedolžnosti. Drug v drugem sta videla OSEBO, ustvarjeno po božji podobi. Nista izkušala spolne želje kot sle ali neobvladljive nuje. Z začetkom greha pa smo začeli dojemati Boga kot tirana, ki si hoče pridržati tisto, kar si najbolj želimo. Posledica pa je: kar nam Bog domnevno odteguje (po prigovarjanju kače, ki nas prepričuje, da nam Bog tega ne privošči), si VZAMEMO sami. Poželenje nastane kot dediščina izvirnega greha. Moški poželi žensko, si jo vzame, ji poseduje, gospoduje nad njo in jo s tem razvrednoti. Posledica tega je SRAM, ki nas sili, da zakrijemo svoje telo, ga zaščitimo pred poželjivim pogledom in tako zavarujemo dostojanstvo svojega telesa.

Človek "prešuštvuje v svojem srcu" ne samo takrat, ko poželjivo pogleda žensko, s katero ni poročen, ampak prav zato, ker pogleda žensko na ta način. Tudi če bi tako gledal svojo ženo, bi "prešuštoval v svojem srcu". Seveda velja tudi obratno. Poročenost ne opravičuje tega, da izrabljaš sozakonca za zadovoljevanje svojih potreb.

Oglasi, obvestila

- **Prihodnje srečanje** skupine Srce v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 20. aprila. Sledili bosta še srečanja: 25. maja in 22. junija 2009.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine **SRCE ge. Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ-ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

CEPLJENJE PROTI KLOPNEMU MENINGOENCEFALITISU

Klopni meningoencefalitis je zelo huda bolezen, ki jo povzroči ugriz okuženega klopa. Priporoča se cepljenje vsem, ki se veliko gibamo v naravi, torej tudi srčkom, ki opravljamo E7.

Cepljenje se opravi: - 3x zaporedoma z razmikom enega meseca in
- 1x ponovitev ob letu.

Pridite v Ljubljano na Zavod za zdravstveno varstvo, Zaloška cesta 29, tel. 01 586-39-18, 1x na teden cepijo tudi popoldne. Cena cepiva : otroci 30,50 €, odrasli 33 €. Če se odločite za cepljenje letos, pohitite.

Priprava: Silva

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.